

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2025. № 10.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.10.60>

УДК 338.242

Д. О. Пильнов,

*к. е. н., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржової діяльності,
Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4650-5376>

В. П. Пильнова,

*к. е. н., доцент, доцент кафедри підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності,*

Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9777-7451>

КОРПОРАЦІЯ ЯК ЕФЕКТИВНА ФОРМА ОРГАНІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ: ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

D. Pylnov,

*PhD in Economics, Associate Professor of the Department of Entrepreneurship,
Trade and Stock Exchange,*

State University of Information and Communication Technologies

V. Pylnova,

*PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of
Entrepreneurship, Trade and Stock Exchange,*

State University of Information and Communication Technologies

**CORPORATION AS AN EFFECTIVE FORM OF BUSINESS
ORGANIZATION: ASSESSMENT OF FINANCIAL POTENTIAL**

У статті досліджено розвиток теоретичних засад та запропоновано практичні рекомендації щодо формування фінансової стійкості на основі факторів її зростання в сучасних українських корпораціях. Узагальнено наукові погляди на зміст поняття “корпорація” та сформульовано визначення поняття “фінансова стійкість корпорації”. Виявлено внутрішні та зовнішні фактори, що впливають на фінансову стійкість корпорацій, у тому числі такі, які визначають якісну характеристику фінансової стійкості з урахуванням особливостей сучасних українських корпорацій, а саме: якість корпоративного управління, інноваційна діяльність та рівень технологічного виробництва, дивідендна та емісійна політика. Запропоновано та реалізовано порядок проведення діагностики фінансової стійкості корпорації, що дає можливість комплексно дослідити фінансову стійкість, своєчасно виявляти причини негативного впливу на неї факторів внутрішнього та зовнішнього середовища, визначати рівень фінансового потенціалу, щоб сформулювати основу стратегії підвищення фінансової стійкості. Визначено етапи формування стратегії фінансової стійкості корпорації, такі як: дослідження факторів, що впливають на фінансову стійкість корпорації; проведення її діагностики; оцінка стратегічної фінансової позиції корпорації та реалізація стратегії її фінансової стійкості, що дозволяють досягти поставленої мети. Запропоновано алгоритм реалізації стратегії фінансової стійкості, заснований на її індикаторах, а також на логічному пошуку напрямів збільшення власного капіталу корпорації, що дозволить підвищити фінансову стійкість.

The article examines the development of theoretical foundations and offers practical recommendations for the formation of financial stability based on its growth factors in modern Ukrainian corporations. General scientific views on the content of the concept of “corporation” and formulates the author’s interpretation of the concept of “financial stability of a corporation”. We understand the financial stability of a corporation as a characteristic of the financial condition of

a corporation, reflecting its ability to function and develop in conditions of constant change in internal and external environmental factors, which makes it possible, based on indicators, to determine the level of financial potential of the corporation and allows us to form directions for its further development. Internal and external factors influencing the financial stability of corporations are identified, including those that determine the qualitative characteristics of financial stability taking into account the characteristics of modern Ukrainian corporations, namely: the quality of corporate governance, innovative activity and the level of technological production, dividend and emission policy. The procedure for conducting diagnostics of the financial stability of a corporation has been proposed and implemented, which makes it possible to comprehensively study financial stability, timely identify the causes of the negative impact of internal and external environmental factors on it, determine the level of financial potential in order to form the basis of a strategy for increasing financial stability. The procedure for conducting diagnostics of the financial stability of a corporation has been developed. The stages of forming a strategy for the financial stability of a corporation have been determined, such as: research of factors affecting the financial stability of a corporation; conducting its diagnostics; assessing the strategic financial position of the corporation and implementing the strategy for its financial stability, which allow achieving the set goal. An algorithm for implementing the financial stability strategy has been proposed, based on its indicators (the level of equity, debt capital and assets of the corporation), as well as on a logical search for directions for increasing the corporation's equity capital, which will allow increasing financial stability.

Ключові слова: *діагностика, стратегічна фінансова позиція, фінансова стійкість корпорації, інноваційна діяльність, рівень фінансового потенціалу*

Keywords: *diagnostics, strategic financial position, financial stability of the corporation, innovative activity, level of financial potential*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. В сучасних економічних умовах українські корпорації є об'єктом підвищеної уваги всіх учасників ринкових відносин, зацікавлених у результатах діяльності цих суб'єктів господарювання. Вітчизняні корпорації функціонують в умовах невизначеності та динамічності навколишнього середовища, тому, перед ними постає потреба своєчасно реагувати на нестабільність ринкового середовища, формуючи стратегію фінансової стійкості. Високі темпи зростання бізнесу, загострення конкуренції на внутрішньому та світовому ринках сприяють підвищенню залежності корпорацій від зовнішніх джерел фінансування та можуть призвести до втрати фінансової стійкості, що багато в чому зумовлює необхідність дослідження факторів, що впливають на неї.

На етапі розвитку, лише стійке, конкурентне та надійне функціонування корпорацій може забезпечити як власну фінансову стабільність, так і країни загалом. Саме фінансова стійкість та конкурентоспроможність сучасних корпорацій визначають розвиток національної економіки, її пропорції, темпи зростання і вплив на світові товарні та фінансові ринки. Якісно характеризуючи фінансовий стан корпорації, необхідно визначати вплив внутрішнього і зовнішнього середовища та виявити фактори зростання фінансової стійкості економічного суб'єкта.

Незважаючи на широкий спектр напрямів дослідження щодо зазначеної проблематики, малорозробленим напрямом залишаються фінансова стійкість та фактори її зростання в сучасних українських корпораціях. Необхідність дослідження цього питання в українській економіці, що динамічно змінюється, визначає теоретичну та практичну актуальність теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні підходи до трактування поняття “корпорація”, що відображають характер розвитку корпоративного типу управління, знайшли відображення у працях таких західних вчених, як І. Ансоффа, О. Вільямсона, Р. Коуза, М. Хесселя. Серед

вітчизняних економістів питаннями розвитку корпорацій та формування корпоративного управління в Україні займалися Д.О. Баюра, П.І. Безус, Ю.А. Бондар, Н.А. Бочарова, О.А. Грущенко, Д.В. Дихніч, С.С. Залюбовська, О.Ю. Іванова, В.І. Лаптев, Н.І. Легінькова, А.Д. Мостова, С.С. Фурман, О.А. Хілуха, Л.О. Шатненко та ін.

Незважаючи на численні роботи вітчизняних та зарубіжних учених, які присвячені аналізу та оцінці фінансової стійкості суб'єктів господарювання (С. С. Гринкевич, В. М. Гриньової, О. В. Деркач, С. С. Черниш та інші), питання, пов'язані з дослідженням фінансової стійкості корпорацій, знаходяться на початковій стадії вивчення.

Багатьом аспектам зазначеної проблеми досі не приділялося належної уваги, тому вони залишилися недостатньо опрацьованими. Так, дуже широкий спектр поглядів на зміст поняття “фінансова стійкість організації” та вузький – на розуміння терміна “фінансова стійкість корпорації”. Крім того, у вітчизняній науці не приділено належної уваги дослідженню факторів зростання фінансової стійкості сучасних українських корпорацій.

Науково-теоретична та практична значимість вказаних задач зумовила вибір теми статті та визначила її основні напрямки.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є узагальнення теоретичних засад та розробка практичних рекомендацій щодо формування фінансової стійкості з урахуванням факторів її зростання в сучасних українських корпораціях.

Виклад основного матеріалу дослідження. Підвищення якості управління в умовах зовнішнього середовища, що динамічно змінюється, вимагає формування системи управління фінансовою стійкістю підприємств, що забезпечує стабільність їх функціонування з урахуванням специфіки діяльності, тривалості операційного циклу, структури активів, джерел фінансування, ємності споживання ресурсів [1].

Розробка дієвого механізму управління фінансовою стійкістю з метою відновлення, підвищення чи підтримки рівня, базується на результатах

діагностики фінансового стану компанії. Методичні підходи, що реалізуються в аналітичній практиці оцінки фінансової стійкості, можна поєднати у три групи: застосування абсолютних показників; застосування відносних показників; комплексне застосування абсолютних, відносних показників та експертних процедур у рамках багатовимірного порівняння [8].

Неоднозначність інтерпретації результатів використання названих підходів пояснюється статичним характером аналізу, непорівнянністю абсолютних характеристик, корелюванням оціночних фінансових коефіцієнтів і різночитаннями в їх редакції, суб'єктивністю в обґрунтуванні значущості певних показників, недостатністю врахування специфіки виду економічної діяльності та цикличності.

Недоліки традиційного інструментарію оцінки фінансової стійкості, що спирається на розрахунок набору або абсолютних, або відносних показників, можуть бути еліміновані застосуванням комплексного підходу, що базується на системі показників різного типу, що враховують не лише специфіку виду діяльності через врахування нормативів за коефіцієнтами платоспроможності, але і стратегії розвитку конкретного підприємства, шляхом встановлення оптимальних значень окремих характеристик.

Розвиток такого методичного підходу передбачає визначення інтегрального показника [7], що синтезує результати розрахунку оціночних індикаторів трьох компонентів фінансової стійкості:

- фінансової стабільності;
- фінансової гнучкості;
- фінансового потенціалу.

Формування узагальненої оцінки на основі диференційованих, за зазначеними блоками вказаних показників, з урахуванням їхньої значущості та зіставлення фактичних значень з нормативними, рекомендованими, оптимальними рівнями можливе з використанням різних процедур в рамках застосування багатокритеріальних методів системного аналізу. Інтегральний показник дозволяє діагностувати тип фінансової стійкості підприємства та

забезпечити дієвість прийнятих управлінських рішень в умовах високої турбулентності зовнішнього середовища.

Серед усіх суб'єктів підприємницької діяльності, особливої уваги заслуговують корпорації як ефективна форма організації ведення бізнесу, тому, саме корпорації виступають у якості суб'єктів для апробації результатів даного дослідження.

Діяльність сучасних корпорацій є предметом дослідження для багатьох учасників ринкових відносин, які зацікавлені в ефективності їх роботи. Щоб забезпечити стабільне функціонування корпорації, необхідно реально оцінювати рівень її фінансової стійкості. Перш ніж розглянути поняття “фінансова стійкість корпорації”, слід порівняти категорії “організація (підприємство)” та “корпорація”.

Основною відмінністю корпорації від організації (підприємства) є те, що корпорація за організаційно-правовою формою виступає, виключно, як акціонерне товариство, має складну організаційну структуру та корпоративний тип управління.

До переваг корпорації відносять:

- самостійність корпорації як юридичної особи;
- обмежену відповідальність власників;
- легкість переходу права власності від одних акціонерів до інших;
- централізоване управління корпорацією [3].

Виявивши відмінні риси організації та корпорації, необхідно визначити, як трактується термін “фінансова стійкість організації (підприємства)”. В даний час вивченню різних аспектів фінансової стійкості організації присвячені роботи багатьох зарубіжних та вітчизняних вчених-економістів. Дослідники визнають, що поняття “фінансова стійкість організації (підприємства)” є слабо опрацьованою, в теоретичному плані, категорією, що має безліч протиріч. Особливо слід зазначити, що автори зазвичай не відрізняють поняття “фінансова стійкість організації” та “фінансова стійкість корпорації”.

Дослідження різних позицій вчених щодо визначення поняття “фінансова стійкість” показує, що нині немає єдиного трактування сутності фінансової стійкості організації. У найбільш загальному вигляді вітчизняні та зарубіжні економісти розглядають “фінансову стійкість”, по-перше, як критерій довгострокової платоспроможності у вигляді структури майната джерел його фінансування, по-друге, як величину джерел власних ресурсів. Проте відомі й інші бачення.

Таким чином, незважаючи на різні підходи до визначення сутності поняття “фінансова стійкість організації (підприємства)”, досі не існує загальновизнаного розуміння поняття “фінансова стійкість корпорації”.

Узагальнення різних підходів до аналізу понять “корпорація” та “фінансова стійкість організації”, дозволило сформулювати наступне визначення: під “фінансовою стійкістю корпорації” слід розуміти характеристику фінансового стану корпорації, що відображає її здатність функціонувати та розвиватися в умовах постійної зміни факторів внутрішнього та зовнішнього середовища, що дає можливість, на основі показників, визначати рівень фінансового потенціалу корпорації та дозволяє передбачити напрям подальшого зростання фінансової стійкості.

Наведений підхід щодо визначення фінансової стійкості корпорації розкриває цю категорію з різних позицій, враховуючи як фактори впливу на фінансову стійкість корпорації, так і рівень її фінансового потенціалу. Тільки комплексне дослідження фінансової стійкості корпорації дозволить сформувати основні напрямки реалізації стратегії розвитку.

Отже, фінансова стійкість є дуже важливою та визначальною характеристикою фінансового стану економічного суб'єкта у системі корпоративного фінансового управління. Фінансова стійкість корпорації не може характеризуватись лише співвідношенням її власних та позикових коштів або станом і структурою активів та пасивів. Також не слід зводити визначення фінансової стійкості корпорації лише до її платоспроможності чи фінансової незалежності від зовнішніх джерел. Визначення рівня фінансової

стійкості корпорації має ґрунтуватися на розрахунку низки показників, які дають оцінку не лише фактичному стану даного індикатора, а й рівню фінансового потенціалу корпорації, що дозволить розробити стратегічні напрями її розвитку.

У сучасних економічних умовах діяльність будь-якої корпорації, завдяки відкритій інформації, стає об'єктом уваги багатьох інших ринкових суб'єктів, що оцінюють місце корпорації на ринку, її конкурентоспроможність та фінансову стійкість. Основою стабільності позиції корпорації є її фінансова стійкість, тобто, стабільність розвитку фінансових ресурсів, їх розподілу та використання, що в умовах допустимого рівня ризику забезпечує розвиток корпорації за рахунок збільшення її капіталу та прибутку, зі збереженням плато- та кредитоспроможності. На фінансову стійкість корпорацій впливають різні чинники.

Фактори, зазвичай, визначають як причини, рушійні сили якогось процесу чи явища, зумовлюють його характер загалом чи окремі риси. Як правило, зміни фінансової стійкості найчастіше пов'язують із впливом зовнішніх та внутрішніх факторів.

До ключових внутрішніх факторів, що впливають на фінансову стійкість корпорації, належать склад та структура фінансових активів, а також відповідна політика їх формування. Стійкість корпорації та ефективність її функціонування багато в чому визначаються якістю поточних активів, величиною запасів, що використовуються, активів у грошовій формі, оборотних коштів в цілому тощо.

Корпорація, що має достатній обсяг власних фінансових ресурсів, і перш за все прибутку, є найбільш фінансово стійкою. Однак, важлива не лише загальна величина її прибутку, а й частка її розподілу у таких напрямках:

- фінансування поточної діяльності – зміцнення платоспроможності та ліквідності, формування оборотних коштів тощо;
- інвестування в капітальні витрати та цінні папери.

При визначенні сутнісних характеристик корпорацій зазначалось, що вони, за своєю організаційно-правовою формою, завжди є акціонерними товариствами, отже дивідендна та емісійна політика суттєво впливає на фінансову стабільність корпорацій.

Дивідендна політика корпорації, яка полягає в оптимізації пропорцій розподілу прибутку між акціонерами та фондом накопичення, є важливою складовою корпоративної стратегії. Одним із показників, що визначають ефективність дивідендної політики, є коефіцієнт реінвестування прибутку, який дорівнює одиниці з вирахуванням норми виплати дивідендів.

Емісійна політика корпорації - одна з найважливіших складових загальної політики формування фінансових ресурсів, покликана забезпечувати залучення коштів у фондовий ринок з допомогою реалізації пайових та боргових цінних паперів.

Інвестори, які зацікавлені у поверненні вкладених коштів, реагуватимуть на результати діяльності корпорації. Погіршення показників, що характеризують фінансову стійкість, неминуче супроводжуватиметься, з боку інвесторів, продажами облігацій корпорації, зростанням відсоткових витрат, скороченням термінів запозичень, погіршенням ліквідності фінансових продуктів, що емітуються корпорацією.

На фінансову стійкість корпорації впливає і його конкурентна позиція, що змінюється під впливом змін величини рентабельності виробництва. Конкурентне позиціонування, як правило, націлене на завоювання нового сектору ринку та збереження конкурентних переваг корпорації.

Поряд із внутрішніми факторами на фінансову стійкість корпорації впливають і зовнішні фактори. Чинники, що впливають на фінансову стійкість корпорації ззовні, слід поділити на три групи: національні, ринкові та міжнародні.

Серед факторів першої групи, оцінка впливу інфляції на фінансову стійкість корпорації відіграє важливу роль. Необхідно зазначити про суттєвий вплив на неї змін валютних курсів. Прямий вплив на фінансову

стійкість надають податкові витрати. Негативні явища, пов'язані з накладанням штрафів, пені, також дестабілізує фінансову стійкість господарюючого суб'єкта.

Особливо впливає на фінансову стійкість корпорації - рівень платоспроможного попиту продукції (послуги), оскільки він визначає стабільність отримання виручки. Фаза економічного циклу також істотно впливає на фінансову стійкість корпорацій.

Фінансова стабільність корпорацій залежить від загальної політичної стабільності країни. Державне регулювання економіки, підприємницької діяльності та інші заходи обов'язково мають бути враховані під час розгляду фінансової стійкості корпорації.

Рівень доходів і накопичень населення, рівень ціни ринку, можливість отримання кредиту, прямо впливають на обсяг реалізованої продукції та на виручку, отриману корпорацією від цих товарів.

Як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку, на фінансову стійкість корпорацій впливає конкуренція.

Фінансова стійкість корпорацій, що реалізують продукцію на зовнішній ринок, залежить від міжнародної конкуренції, що проявляється у роботі спільних організацій та фінансової спроможності зарубіжних контрагентів, від фінансової політики транснаціональних банків та курсів валют.

Отже, чинники впливу зовнішнього середовища слід віднести до розряду некерованих, і відносно їх вивчення, практично неможливо зробити достовірні прогнози щодо формування напрямів підвищення фінансової стійкості корпорації. Однак, зовнішні фактори впливають на внутрішні, що призводить до суттєвих якісних змін останніх.

Всі наведені фактори різні за своєю природою, але взаємопов'язані між собою та доповнюють один одного, тому повинні враховуватися при розробці і реалізації бізнес-планів та економічних програм, спрямованих на підвищення фінансової стабільності корпорації. Загалом слід зазначити, що фінансова стійкість корпорації – це комплексне поняття, яке формується у

процесі фінансово-господарської діяльності суб'єкта та перебуває під впливом факторів різноспрямованої дії.

Корпорації, мають ряд відмінностей від організацій некорпоративного типу, тому традиційний аналіз фінансової стійкості за допомогою абсолютних та відносних показників, на наш погляд, не здатний, у повній мірі, оцінити рівень фінансової стійкості корпорації [2]. Тому, пропонується провести діагностику фінансової стійкості корпорації, яка включає дослідження всіх необхідних аспектів.

Враховуючи, що сучасні корпорації мають ряд відмінних властивостей, порівняно з іншими організаціями, нами розроблений порядок проведення діагностики фінансової стійкості корпорації, що складається із визначених етапів, реалізація яких дозволить провести комплексне дослідження фінансової стійкості корпорації (Рис. 1).

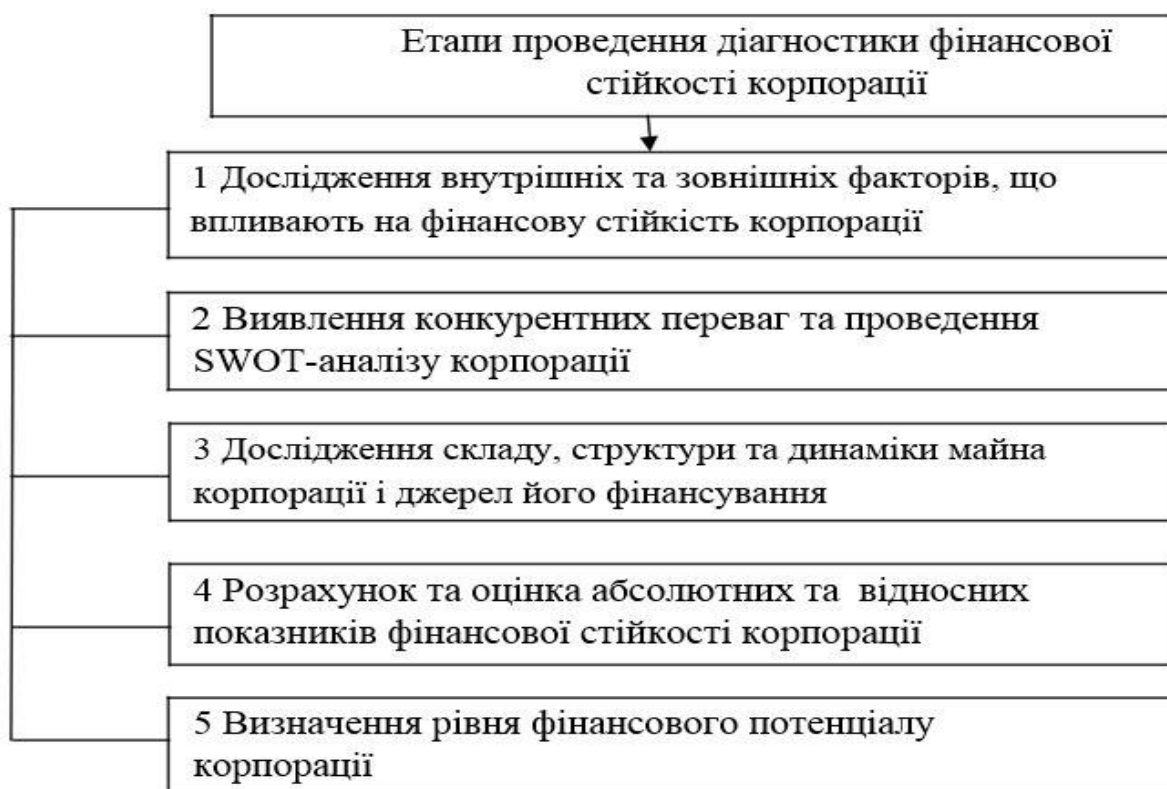


Рис. 1. Етапи проведення діагностики фінансової стійкості корпорації

Перший етап проведення діагностики фінансової стійкості корпорації передбачає дослідження внутрішніх та зовнішніх факторів, що впливають як на її фінансову стійкість, так і на фінансовий стан загалом.

На другому етапі проведення діагностики фінансової стійкості корпорації слід виявити конкурентні переваги на основі моделі американського вченого М. Портера, згідно з якою виділяються такі конкурентні сили постійного впливу на організацію (корпорацію) [6]:

- конкурентні сили у середині галузі;
- конкурентні сили з боку близьких товарів-замінників;
- конкурентні сили із боку постачальників;
- конкурентні сили із боку покупців;
- конкурентні сили з боку можливої появи у галузі нових конкурентів.

Далі, на цьому етапі необхідно провести SWOT-аналіз, що дозволяє встановити проблемні позиції корпорації, порівняно з конкурентами, а також визначити можливості та загрози зовнішнього середовища. SWOT-аналіз – це метод виявлення сильних та слабких сторін корпорації, а також можливостей та загроз для неї з боку її близького оточення.

Оцінка сильних та слабких сторін корпорації щодо можливостей та загроз, визначає наявність у неї стратегічних перспектив для реалізації.

Фінансовий стан та стійкість корпорації, значною мірою, визначаються правильністю та доцільністю вкладень в активи фінансових ресурсів. Так, третій етап полягає у дослідженні та оцінці майнового стану та джерел його формування за допомогою горизонтального та вертикального аналізу, що дозволяє визначити вартість засобів корпорації, що перебувають на її балансі, виявити структуру активів та пасивів, які істотно впливають на її фінансову стійкість.

Наступний, четвертий етап діагностики фінансової стійкості корпорації полягає у проведенні розрахунку та оцінки абсолютних та відносних показників фінансової стійкості.

Слід зазначити, що серед багатьох показників фінансової стійкості можна виділити узагальнюючі, тобто ті, що найбільш концентровано виражають сутність досліджуваної категорії [4]. До таких показників можна віднести коефіцієнти:

- маневреності власного капіталу;
- автономії;
- забезпеченості власними оборотними коштами;
- фінансування;
- фінансової залежності;
- покриття інвестицій.

На заключному етапі проведення діагностики фінансової стійкості корпорації, необхідно визначити рівень її фінансового потенціалу. У сучасній економічній літературі, фінансовий потенціал визначається “наявністю та доступністю фінансових ресурсів, тобто джерел фінансування діяльності” організації [5].

Корпорацію відносять до досягнення того чи іншого рівня фінансового потенціалу за таким принципом:

- високий рівень фінансового потенціалу корпорації – наявність системи бюджетного планування;
- середній рівень фінансового потенціалу корпорації – наявність системи планових звітів;
- низький рівень фінансового потенціалу корпорації – наявність системи планування коефіцієнтним методом.

Таким чином, оцінка фінансового потенціалу корпорації – необхідний етап діагностики її фінансової стійкості, що охоплює усі основні внутрішні процеси. Такий аналіз дає системний погляд на корпорацію, дозволяє визначити сильні та слабкі сторони її діяльності та створити основу для формування стратегії, спрямованої на підвищення рівня фінансової стійкості.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. На основі узагальнення різних теоретичних підходів до аналізу визначення понять “корпорація” та “фінансова стійкість організації” запропоновано авторське визначення фінансової стійкості корпорації, що розкриває цю категорію з різних сторін. Воно відрізняється багатоаспектністю, враховує

вплив факторів зовнішнього та внутрішнього середовища на фінансову стійкість та рівень фінансового потенціалу корпорації.

Для комплексного дослідження фінансової стійкості корпорації та виявлення негативного впливу факторів внутрішнього та зовнішнього середовища були розроблені етапи проведення діагностики фінансової стійкості корпорації.

Розроблений порядок проведення діагностики фінансової стійкості корпорації дозволяє досліджувати цей показник комплексно та виявляти причини негативного впливу факторів внутрішнього та зовнішнього середовища на будь-якому етапі, що дає можливість своєчасно приймати рішення щодо запобігання чи усунення такого впливу.

Результати, отримані в ході проведення діагностики фінансової стійкості корпорації, створюють базу для розробки стратегічних напрямів щодо її підвищення.

Література

1. Гринкевич С.С. Економічні основи стратегічного управління фінансовою стійкістю підприємства в умовах ринкових перетворень. Науковий вісник НЛТУ України. 2015. Вип. 18.5. С. 110-114.
2. Дихніч Д. Міжнародні та національні особливості принципів корпоративного управління. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2022. № 6. Т. 2. С. 209-213.
3. Залюбовська С. С., Фурман С. С., Грущенко О. А. Теоретичні аспекти розвитку корпоративного управління в сучасних реаліях. Сталий розвиток економіки. 2023. № 2 (47). С. 70-76.
4. Марченко В.М., Бондар А.І. Методичний підхід до оцінювання фінансового потенціалу підприємства. Сучасні проблеми економіки і підприємництва. 2017. № 20. С. 142-149.

5. Назаренко А.С. Теоретичні підходи до визначення сутності економічної категорії «фінансовий потенціал». Київ. Економіка. Фінанси. 2009. №8. С. 22-29.

6. Русіна Ю.О. Економічна сутність фінансової стійкості підприємства та фактори, що на неї впливають. Міжнародний науковий журнал. Секція: Економічні науки. 2015. № 2. С. 91-94.

7. Свірський В. Фінансовий потенціал: теоретико-концептуальні засади. Світ фінансів. 2007. № 4(13). С. 43-51.

8. Черниш С. С. Проблеми застосування методик аналізу фінансового стану на вітчизняних підприємствах. Інноваційна економіка. 2012. №5 (31). С. 142-146.

References

1. Hrynkevych, S.S. (2015), "Economic bases of strategic management of financial stability of the enterprise in the conditions of market transformations", *Naukovyi visnyk NLTU Ukraine*, vol. 18.5, pp. 110-114.

2. Dykhnich, D. (2022), "International and national features of the principles of corporate governance", *Bulletin of the Khmelnytskyi National University. Economic sciences*, vol. 6, no. 2, pp. 209-213.

3. Zaliubovska, S.S. Furman, S.S. and Hrushchenko, O.A. (2023), "Theoretical aspects of the development of corporate management in modern realities", *Sustainable economic development*, vol. 2 (47), pp. 70-76.

4. Marchenko, V.M. and Bondar, A.I. (2017), "Methodical approach to assessing the financial potential of the enterprise", *Suchasni problemy ekonomiky i pidpryemnytstvo*, vol. 20, pp. 142–149.

5. Nazarenko, A.S. (2009), "Theoretical approaches to defining the essence of economic categories "financial potential", *Ekonomika, finansy i pravo*, vol. 8, pp. 22-29.

6. Rusina, Yu.O. and Polozuk, Yu.V. (2015), “The economic essence of financial sustainability of enterprises and factors influencing it”, International scientific journal, vol. 2, pp. 91-94.

7. Svirskiy V. (2007), “Financial potential: theoretical and conceptual principles”, Svit finansiv, vol. 4(13), pp. 43-51.

8. Chernysh, S.S. (2012), “Problems of application of methods of analysis of financial condition at domestic enterprises”, Innovatsiina ekonomika, vol. 5 (31), pp. 142-146.

Стаття надійшла до редакції 30.09.2025 р.